Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 26. janvārī*

Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas vannas istabu aprīkojuma tirgi — Pārdošanas cenu saskaņošana un konfidenciālas komercinformācijas apmaiņa — Regula (EK) Nr. 1/2003 — 23. panta 2. punkts — Ierobežojums 10 % apmērā no apgrozījuma — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Pienākums norādīt pamatojumu — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Neierobežotas kompetences īstenošana

Lieta C-637/13 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2013. gada 27. novembrī iesniedza

Laufen Austria AG , Vilhelmsburga [*Wilhelmsburg*] (Austrija), ko pārstāv *E. Navarro Varona*, *abogada*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībniece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *F. Castilla Contreras*, kā arī *F. Castillo de la Torre* un *F. Jimeno Fernández*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], kas pilda pirmās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši M. Bergere [*M. Berger*], E. Levits, S. Rodins [*S. Rodin*] (referents) un F. Biltšens [*F. Biltgen*],

ģenerāladvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 10. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* * Tiesvedības valoda – spāņu.

Spriedums

1 Apelācijas sūdzībā *Laufen Austria AG* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 16. septembra spriedumu *Laufen Austria*/Komisija (T-411/10, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2013:443), ar ko Vispārējā tiesa ir noraidījusi tās prasību, kurā tika lūgts atcelt Komisijas 2010. gada 23. jūnija Lēmumu C(2010) 4185, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/39092 – Vannas istabu aprīkojums) (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), ciktāl šis lēmums uz to attiecas, vai pakārtoti samazināt tai ar šo lēmumu uzlikto naudas sodu.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 1/2003

2 Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 23. panta 2. punktā ir paredzēts:

"Komisija ar lēmumu var uzlikt soda naudas [naudas sodus] uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām, ja tās tīši vai nolaidības dēļ:

a) pārkāpj [LESD 101. vai 102.] pantu [..]

[..]

Attiecībā uz katru uzņēmumu un uzņēmumu apvienību, kas piedalās pārkāpumā, soda nauda [naudas sods] nepārsniedz 10 % no tās kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā.

[..]"

2006. gada pamatnostādnes

3 Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.; turpmāk tekstā – "2006. gada pamatnostādnes"), 2. punktā ir norādīts, ka naudas sodu noteikšanai "Komisijai jāņem vērā pārkāpuma smagums un tā ilgums" un "uzliktais naudas sods nedrīkst pārsniegt robežas, kas norādītas [Regulas Nr. 1/2003] 23. panta 2. punkta otrajā un trešajā daļā".

4 Šo pamatnostādņu 13. punktā ir paredzēts:

"Lai noteiktu naudas soda pamatsummu, Komisija izmanto pārkāpumā tieši vai netieši [..] iesaistīto uzņēmuma preču vai pakalpojumu pārdošanas apjomu atbilstošajā [Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ)] teritorijā. Parasti Komisija ņem vērā uzņēmuma pārdošanas rādītājus tā pēdējā pilnā gada laikā, kad uzņēmums bijis iesaistīts pārkāpumā."

5 Minēto pamatnostādņu 20. punktā ir noteikts:

"Smaguma pakāpi novērtē katram konkrētajam gadījumam un visiem pārkāpumu veidiem, ņemot vērā visus būtiskos lietas apstākļus."

6 Šo pašu pamatnostādņu 21. punktā ir norādīts:

"Vispārējais princips ir tāds, ka pārdošanas apjoma daļu nosaka līmenī, kas nepārsniedz 30 % no visa pārdošanas apjoma."

7 Atbilstoši 2006. gada pamatnostādņu 22. punktam:

"Lai izlemtu, vai konkrētajā gadījumā pārdošanas apjoma daļai jāatrodas minētā diapazona sākumā vai beigās, Komisija ņem vērā vairākus faktorus, piemēram, pārkāpuma veidu, visu attiecīgo dalībnieku kopējo tirgus daļu, pārkāpuma izdarīšanas ģeogrāfisko teritoriju un to, vai pārkāpums jau ir īstenots vai vēl ne."

8 Šo pamatnostādņu 23. punktā ir paredzēts:

"Horizontālas vienošanās par cenu noteikšanu, tirgus sadali un ražošanas izlaides ierobežošanu [..], kas parasti ir slepenas, pēc sava rakstura pieder pie vissmagākajiem konkurences ierobežojumiem. Saskaņā ar konkurences politiku par tām jāpiemēro smags sods. Tāpēc, nosakot pārdošanas apjoma daļu par šādiem pārkāpumiem, tai jāatrodas diapazona augšdaļā."

9 Minēto pamatnostādņu 25. punkts ir izteikts šādi:

"Turklāt neatkarīgi no tā, cik ilgi uzņēmums piedalījies pārkāpuma izdarīšanā, Komisija iekļauj pamatsummā summu, kas līdzvērtīga 15 % līdz 25 % no pārdošanas apjoma, kas noteikts saskaņā ar A sadaļu, lai aizkavētu uzņēmumus pat noslēgt horizontālas vienošanās par cenu noteikšanu, tirgus sadali un ražošanas ierobežošanu. Komisija var piemērot arī šādu papildu summu citu pārkāpumu gadījumā. Lai izlemtu, kādu pārdošanas apjoma daļu piemērot katram konkrētajam gadījumam, Komisija ņem vērā dažādus faktorus, jo īpaši tos, kas minēti 22. punktā."

10 Šo pašu pamatnostādņu 29. punktā ir noteikts:

"Naudas soda pamatsummu var samazināt, ja Komisija konstatē vainu [atbildību] mīkstinošus apstākļus, proti:

— ja attiecīgais uzņēmums sniedz pierādījumus, ka tas beigs [ir izbeidzis] pārkāpumu tūlīt pēc Komisijas iejaukšanās. Tas neattiecas uz gadījumiem, kad noslēgtas slepenas vienošanās vai piekopta slepena prakse (jo īpaši saistībā ar karteļiem),

— ja uzņēmums sniedz pierādījumus, ka pārkāpums ir noticis nolaidības rezultātā,

— ja attiecīgais uzņēmums sniedz pierādījumus, ka tā dalība pārkāpuma izdarīšanā ir ārkārtīgi neliela, un tādējādi pierāda, ka laikposmā, kad tas bija nelikumīgas vienošanās dalībnieks, tas faktiski šo vienošanos neīstenoja, bet veica konkurējošas darbības tirgū; pašu faktu, ka uzņēmums ir piedalījies pārkāpuma izdarīšanā īsāku laiku nekā citi uzņēmumi, neuzskata par vainu [atbildību] mīkstinošu apstākli, jo tas jau ņemts vērā, nosakot pamatsummu,

— ja attiecīgais uzņēmums ir nopietni sadarbojies ar Komisiju, šai sadarbībai pārsniedzot paziņojumā par iecietību noteiktās robežas un tā juridisko pienākumu to darīt,

— ja pret konkurenci vērsto rīcību ir atļāvušas vai veicinājušas valsts iestādes vai tiesiskais regulējums. [..]"

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

11 Tiesvedības priekšvēsturi, kas aprakstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–27. punktā, var rezumēt šādi.

12 Laikā, kad norisinājās konstatēto pārkāpumu veidojošie fakti, *Laufen Austria* ražoja keramikas izstrādājumus ar savām preču zīmēm un tirgoja šos izstrādājumus, kā arī konkurentu ražotas preces. Tās veiktā pārdošana galvenokārt bija vērsta uz Austriju, kā arī mazākā mērā – uz Vāciju. 1999. gada 29. oktobrī *Roca Sanitario SA*, mātessabiedrība tādu sabiedrību grupā, kas darbojas vannas istabu aprīkojuma nozarē (turpmāk tekstā – "*Roca* grupa"), iegādājās grupu, kuras galvgalī atradās Šveices sabiedrība *Keramik Holding AG*, kurai piederēja visas *Laufen Austria* kapitāla daļas.

13 2004. gada 15. jūlijā *Masco Corp*. un tās meitasuzņēmumi, tostarp *Hansgrohe AG*, kas ražo sanitārtehnikas izstrādājumus, un *Hüppe GmbH*, kas ražo dušas nodalījumus, informēja Komisiju par aizliegto vienošanos vannas istabu aprīkojuma nozarē un lūdza piemērot atbrīvojumu no naudas sodiem atbilstoši Komisijas paziņojumam par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas soda] samazināšanu karteļu gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "2002. gada paziņojums par sadarbību") vai, ja tas netiktu piemērots, samazināt tām uzliekamo naudas sodu apmēru.

14 2004. gada 9. un 10. novembrī Komisija veica iepriekš nepaziņotas pārbaudes vairāku sabiedrību un nacionālo profesionālo apvienību, kas darbojas vannas istabu aprīkojuma nozarē, telpās. Pēc tam, kad laikposmā no 2005. gada 15. novembra līdz 2006. gada 16. maijam Komisija bija pieprasījusi informāciju no minētajām sabiedrībām un apvienībām, tai skaitā no *Roca SARL* (turpmāk tekstā – "*Roca*") un *Laufen Austria*, tā 2007. gada 26. martā pieņēma paziņojumu par iebildumiem. Šis paziņojums tika nosūtīts arī apelācijas sūdzības iesniedzējai.

15 *Roca* 2006. gada 17. janvārī savā vārdā un grupas, kurai ir piederīga *Laufen Austria*, vārdā, ciktāl tā ir pārņēmusi šīs grupas darbības Francijā, lūdza piemērot atbrīvojumu no naudas soda atbilstoši 2002. gada paziņojumam par sadarbību vai, ja tas netiktu piemērots, samazināt tai uzliekamo naudas sodu.

16 Pēc uzklausīšanas sēdes, kura notika no 2007. gada 12. novembra līdz 14. novembrim, pēc 2009. gada 9. jūlija faktu izklāsta vēstules nosūtīšanas atsevišķām sabiedrībām, kuru skaitā bija apelācijas sūdzības iesniedzēja, un pēc papildu informācijas pieprasījumiem, kuri bija adresēti apelācijas sūdzības iesniedzējai, Komisija 2010. gada 23. jūnijā pieņēma apstrīdēto lēmumu, kurā tā konstatēja, ka pastāv LESD 101. panta 1. punkta un 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (OV 1994, L 1, 3. lpp., turpmāk tekstā – "EEZ līgums") 53. panta pārkāpums vannas istabu aprīkojuma nozarē. Šis pārkāpums, kurā esot piedalījušies 17 uzņēmumi, esot noticis dažādos laikposmos no 1992. gada 16. oktobra līdz 2004. gada 9. novembrim un esot izpaudies kā pret konkurenci vērstu nolīgumu vai saskaņotu darbību kopums Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Nīderlandes un Austrijas teritorijā. Preces, uz kurām attiecās aizliegtā vienošanās, esot vannas istabu aprīkojums, kas ietilpst kādā no trim šādu preču apakšgrupām, proti, sanitārtehnikas izstrādājumi, dušas nodalījumi un to piederumi, kā arī keramikas izstrādājumi (turpmāk tekstā – "trīs preču apakšgrupas").

17 Komisija it īpaši norādīja, ka pastāv nacionālas profesionālas apvienības, kuru dalībnieku darbība attiecas uz visām trim preču apakšgrupām un kuras tā nosauca par "saskaņošanas struktūrām", nacionālas profesionālas apvienības, kuras ietver dalībniekus, kas darbojas ar vismaz divām no šīm trim preču apakšgrupām, un kuras tā nosauca par "daudzpreču apvienībām", kā arī specializētas apvienības, kuras ietver dalībniekus, kas darbojas ar vienu no šīm trim preču apakšgrupām. Visbeidzot tā konstatēja, ka pastāv centrāla uzņēmumu grupa, kura ir piedalījusies aizliegtās vienošanās darbībās dažādās dalībvalstīs, kā arī saskaņošanas struktūrās un daudzpreču apvienībās.

18 Runājot par *Roca* grupas līdzdalību konstatētajā pārkāpumā, Komisija uzskatīja, ka šī grupa ir zinājusi par pārkāpumu attiecībā uz trim preču apakšgrupām. Tomēr attiecībā uz aizliegtās vienošanās ģeogrāfisko tvērumu, Komisijas ieskatā, nevarēja tikt uzskatīts, ka *Roca* grupa zināja par tās vispārējo tvērumu, bet gan bija jāuzskata, ka tā zināja tikai par koluzīvo rīcību, kas bija notikusi Francijā un Austrijā.

19 Līdz ar to Komisija apstrīdētā lēmuma 1. panta 3. punktā konstatēja, ka *Laufen Austria*, *Roca Sanitario* un *Roca* bija pārkāpušas LESD 101. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. pantu, Francijā un Austrijā piedaloties turpinātā nolīgumā vai saskaņotās darbībās vannas istabu aprīkojuma nozarē.

20 Lai noteiktu katram uzņēmumam uzliekamā naudas soda apmēru, Komisija balstījās uz 2006. gada pamatnostādnēm.

21 Pirmkārt, Komisija noteica naudas soda pamatsummu. Šajā nolūkā tā precizēja, ka minētais aprēķins katram uzņēmumam esot balstīts uz pārdošanas apjomu katrā attiecīgajā dalībvalstī, kas ir reizināts ar dalības konstatētajā pārkāpumā gadu skaitu katrā dalībvalstī saistībā ar attiecīgo preču apakšgrupu, tādējādi esot ticis ņemts vērā, ka daži uzņēmumi savu darbību tika veikuši tikai dažās dalībvalstīs vai tikai attiecībā uz dažām no trim preču apakšgrupām.

22 Pēc šāda precizējuma izdarīšanas Komisija koeficientu, kas ir saistīts ar konstatētā pārkāpuma smagumu 2006. gada pamatnostādņu 20.–23. punkta izpratnē (turpmāk tekstā – ""pārkāpuma smaguma" koeficients"), noteica 15 % apmērā no pārdošanas apjoma vērtības. Šajā saistībā tā ņēma vērā četrus šā pārkāpuma vērtējuma kritērijus, proti, kopējās tirgus daļas, kā arī tā raksturu, ģeogrāfisko tvērumu un īstenošanu.

23 Turklāt Komisija koeficientu, kas saistībā ar konstatētā pārkāpuma ilgumu ir piemērojams naudas soda pamatsummai, kura attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju ir aprēķināta saskaņā ar 2006. gada pamatnostādņu 24. punktu, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju noteica kā 10 – šis skaitlis atbilst līdzdalībai pārkāpumā Austrijas teritorijā attiecībā uz keramikas izstrādājumiem desmit gadus ilgā laikposmā.

24 Visbeidzot, lai piešķirtu apstrīdētajam lēmumam preventīvu iedarbību, Komisija, balstoties uz 2006. gada pamatnostādņu 25. punkta noteikumiem un ņemot vērā šā sprieduma 22. punktā minētos četrus vērtējuma kritērijus, ir palielinājusi naudas soda pamatsummu, piemērojot pārdošanas apjoma vērtībai papildu koeficientu (turpmāk tekstā – ""papildsummas" koeficients") 15 % apmērā.

25 Tā rezultātā attiecībā uz *Roca* grupu tika iegūta naudas soda pamatsumma EUR 3 000 000 apmērā par koluzīvo rīcību saistībā ar sanitārtehnikas izstrādājumiem Francijas tirgū un naudas soda pamatsumma EUR 35 700 000 apmērā par koluzīvo rīcību saistībā ar keramikas izstrādājumiem, no kuriem EUR 3 700 000 attiecās uz Francijas tirgu un EUR 32 000 000 attiecās uz Austrijas tirgu.

26 Otrkārt, Komisija pārbaudīja, vai pastāv atbildību pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi, kas var būt naudas soda pamatsummas pielāgošanas pamats. Attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju tā nekonstatēja nevienu atbildību pastiprinošu vai mīkstinošu apstākli.

27 Treškārt, Komisija piemēroja naudas soda ierobežojumu 10 % apmērā no apgrozījuma (turpmāk tekstā – "ierobežojums 10 % apmērā"), kas ir paredzēts Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā. Attiecībā uz *Roca* grupu noteiktā naudas soda summa pēc šā ierobežojuma piemērošanas bija EUR 38 700 000.

28 Ceturtkārt, Komisija uzskatīja, ka *Roca* grupai, kurā ietilpst apelācijas sūdzības iesniedzēja, nebija tiesību uz naudas sodu apmēra samazināšanu, pamatojoties uz 2002. gada paziņojumu par sadarbību. Tās ieskatā, pirmām kārtām nebija uzskatāms, ka šīs grupas sniegtajiem pierādījumiem bija būtiska pievienotā vērtība šā paziņojuma 21. punkta izpratnē. Otrām kārtām minētā grupa nebija pierādījusi patiesa sadarbības gara esamību administratīvā procesa gaitā.

29 Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija apstrīdētā lēmuma 1. panta 3. punktā konstatēja, ka, laikposmā no 1994. gada 12. oktobra līdz 2004. gada 9. novembrim piedaloties turpinātā nolīgumā vai saskaņotās darbībās vannas istabu aprīkojuma nozarē Francijas un Austrijas teritorijā, apelācijas sūdzības iesniedzēja esot pārkāpusi LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu.

30 Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 2. panta 4. punktu Komisija apelācijas sūdzības iesniedzējai uzlika naudas sodu EUR 32 000 000 apmērā, no kuriem EUR 17 700 000 tika uzlikti solidāri ar *Roca Sanitario*.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

31 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 8. septembrī, *Laufen Austria* cēla prasību, lūdzot atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas uz to attiecas, vai pakārtoti – samazināt tai uzliktā naudas soda apmēru.

32 Savu prasījumu atbalstam, kuri attiecās uz apstrīdētā lēmuma daļēju atcelšanu, *Laufen Austria* izvirzīja sešus pamatus. Pirmais pamats attiecās uz atbildības noteikšanu par *Roca Sanitario* pārmesto pretkonkurences rīcību. Otrais pamats attiecās uz ierobežojuma 10 % apmērā piemērošanu. Trešais pamats bija saistīts ar Komisijas novērtējumu par *Laufen Austria* izdarītā pārkāpuma smagumu. Ceturtais pamats attiecās uz samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumu, ciktāl kā atbildību mīkstinošs apstāklis netika ņemts vērā ekonomiskās krīzes konteksts. Piektais pamats attiecās uz to, ka vairumtirgotāju izdarītais spiediens netika ņemts vērā kā atbildību mīkstinošs apstāklis. Sestais pamats attiecās uz kļūdām 2002. gada paziņojuma par sadarbību un 2006. gada pamatnostādņu piemērošanā.

33 Pakārtotajā lūgumā samazināt naudas soda apmēru *Laufen Austria* atsaucās uz savu iesaisti konstatētajā pārkāpumā, kura bija mazāka nekā citu dalībnieku iesaiste, uz savas līdzdalības izdarītajā pārkāpumā mazāko smagumu, kā arī uz savas sadarbības līmeni ar Komisiju.

34 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītos sešus pamatus kā daļēji nepieņemamus, daļēji neefektīvus un daļēji nepamatotus. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka neviens no elementiem, uz kuriem apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucās, un neviens sabiedriskās kārtības apsvērums neattaisnoja tās neierobežotās kompetences īstenošanu, lai samazinātu apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda apmēru.

35 Līdz ar to Vispārējā tiesa *Laufen Austria* prasību noraidīja pilnībā.

Lietas dalībnieku prasījumi

36 *Laufen Austria* prasījumi Tiesai ir šādi:

— daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— samazināt tai uzliktā naudas soda apmēru un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

37 Komisija lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzību un

— piespriest *Laufen Austria* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

38 Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu un ir pārkāpusi sodu individualizācijas, personiskās atbildības, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principus, piemērojot Regulā Nr. 1/2003 paredzēto ierobežojumu. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi soda individualizācijas un personiskās atbildības, samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās paļāvības aizsardzības principus, kā arī nav ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu, noraidot pieteikumu par apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda pamatsummas samazināšanu.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

39 Ar pirmo pamatu *Laufen Austria* būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu un ir pārkāpusi sodu individualizācijas, personiskās atbildības, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principus, pārsūdzētā sprieduma 148.–154. punktā ņemot vērā kopējo *Roca Sanitario* apgrozījumu, lai aprēķinātu Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā paredzēto ierobežojumu 10 % apmērā, tai skaitā attiecībā uz laikposmu, kurā tā tika atzīta par vienīgo atbildīgo par attiecīgo pārkāpumu.

40 *Laufen Austria* šajā ziņā apgalvo, ka tā pārkāpuma laikposmā, pirms *Roca Sanitario* iegādājās *Keramik Holding*, neveidoja ekonomisku vienību ar *Roca Sanitario*. Savukārt no Tiesas judikatūras izrietot, ka minētais ierobežojums ir jāaprēķina, balstoties tikai uz tā uzņēmuma apgrozījumu, kurš ir atbildīgs par pārkāpumu.

41 Līdz ar to Vispārējai tiesai, lai aprēķinātu naudas sodu par šo laikposmu, esot bijis jāpiemēro ierobežojums 10 % apmērā tikai individuālajam *Laufen Austria* apgrozījumam.

42 Turklāt Vispārējā tiesa neesot izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu un esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, neņemot vērā nedz iepriekšējos Komisijas lēmumus, nedz Vispārējās tiesas spriedumus, kuros meitasuzņēmumam uzliktā naudas apmērs apstākļos, kas ir salīdzināmi ar šīs lietas apstākļiem, tika aprēķināts, ņemot vērā šā meitasuzņēmuma pašu līdzekļus.

43 Komisija apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus.

Tiesas vērtējums

44 Kā Tiesa jau ir konstatējusi, Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta otrās daļas formulējums ir nepārprotams, ciktāl tajā ir paredzēts, ka "attiecībā uz katru uzņēmumu un uzņēmumu apvienību, kas piedalās pārkāpumā, soda nauda [naudas sods] nepārsniedz 10 % no tās kopējā apgrozījuma iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā" (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *YKK* u.c./Komisija, C-408/12 P, EU:C:2014:2153, 58. punkts).

45 Taču jēdzienam "uzņēmums [..], kas piedalās pārkāpumā" minētās tiesību normas izpratnē ir jābūt tādam pašam kā jēdzienam LESD 101. panta piemērošanas nolūkā, šādu jēdzienu nevar interpretēt citādi, lai konstatētu vainojamību pārkāpumā un lai piemērotu ierobežojumu 10 % apmērā (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *YKK* u.c./Komisija, C-408/12 P, EU:C:2014:2153, 59. punkts).

46 Tādējādi, ja uzņēmumu, ko Komisija uzskata par atbildīgu par LESD 101. panta pārkāpumu, iegādājas cits uzņēmums, kura ietvaros tas kā meitasuzņēmums saglabā atsevišķas ekonomiskas vienības statusu, Komisijai ir jāņem vērā katras šīs ekonomiskās vienības apgrozījums attiecībā uz laikposmu pirms iegādes, lai tām vajadzības gadījumā piemērotu ierobežojumu 10 % apmērā (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *YKK* u.c./Komisija, C-408/12 P, EU:C:2014:2153, 60. punkts).

47 Šajā ziņā mērķis, Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā nosakot ierobežojumu 10 % apmērā no katra uzņēmuma, kas ir piedalījies pārkāpumā, apgrozījuma, ir it īpaši izvairīties no tāda šo ierobežojumu pārsniedzoša naudas soda piemērošanas, kura apmērs pārsniedz minētā uzņēmuma maksātspēju brīdī, kad Komisija to ir atzinusi par atbildīgu par pārkāpumu un ir piemērojusi finansiālu sankciju (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *YKK* u.c./Komisija, C-408/12 P, EU:C:2014:2153, 63. punkts).

48 Šis konstatējums ir apstiprināts minētās regulas 23. panta 2. punkta otrajā daļā, kurā attiecībā uz ierobežojumu 10 % apmērā tiek prasīts, lai tas tiktu aprēķināts, balstoties uz finanšu gadu pirms Komisijas lēmuma par pārkāpuma sodīšanu pieņemšanas. Šāda prasība tiek pilnībā ievērota, ja šī maksimālā robeža tiek noteikta, pamatojoties tikai uz meitasuzņēmuma apgrozījumu, ciktāl tas attiecas uz naudas sodu, kas tam vienīgajam ir uzlikts par laikposmu, pirms to iegādājās mātesuzņēmums. No tā izriet, ka šādos apstākļos atbildīgā uzņēmuma kā ekonomiskas vienības strukturālā evolūcija faktiski tiek ņemta vērā, aprēķinot naudas sodu (spriedums, 2014. gada 4. septembris, *YKK* u.c./Komisija, C-408/12 P, EU:C:2014:2153, 64. punkts).

49 No tā izriet, ka, ciktāl mātesuzņēmumam nevar tikt piemērota atbildība par pārkāpumu, ko tā meitasuzņēmums ir izdarījis pirms datuma, kurā tas ir ticis iegādāts, Komisijai, lai aprēķinātu ierobežojumu 10 % apmērā, ir jāņem vērā šā meitasuzņēmuma paša apgrozījums finanšu gadā pirms lēmuma pieņemšanas, ar kuru ir uzlikts sods par pārkāpumu.

50 Līdz ar to Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 150. punktā uzskatot, ka, ja tiek nošķirts sākotnējais laikposms, attiecībā uz kuru meitasuzņēmums tiek atzīts par vienpersoniski atbildīgu par pārkāpumu, un otrais laikposms, attiecībā uz kuru mātesuzņēmums tiek atzīts par solidāri atbildīgu par pārkāpumu kopā ar meitasuzņēmumu, tad Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā nav prasīts, lai Komisija pārbaudītu, vai naudas soda daļa, attiecībā uz kuru mātesuzņēmums nav atzīts par solidāri atbildīgu, nepārsniedz ierobežojumu 10 % apmērā no paša meitasuzņēmuma apgrozījuma.

51 No iepriekš izklāstītā izriet, ka bez nepieciešamības lemt par citiem apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītajiem pamatiem, tostarp tiem, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, šis pamats ir jāatzīst par pamatotu. Līdz ar to ir jāatceļ pārsūdzētais spriedums, ciktāl tajā ir lemts, ka Komisija, nepieļaujot nekādas kļūdas, ir ņēmusi vērā *Roca* grupas apgrozījumu attiecībā uz laikposmu, kurā *Laufen Austria* ir tikusi atzīta par vienīgo atbildīgo par pārkāpumu, lai piemērotu ierobežojumu 10 % apmērā.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

52 Ar otro pamatu *Laufen Austria* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā it īpaši pārsūdzētā sprieduma 164.–193. punktā, kā arī 259.–261. punktā ir pārkāpusi soda individualizācijas un personiskās atbildības, samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās paļāvības aizsardzības principus, kā arī nav

ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā nav izdarījusi secinājumus, kam bija jāizriet no Vispārējās tiesas konstatējuma, ka līdzdalības pārkāpumā smagums, kurā tiek vainota *Laufen Austria*, ir mazāks nekā attiecībā uz citiem aizliegtās vienošanās dalībniekiem, it īpaši grozot "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficientus un samazinot naudas soda pamatsummu.

53 *Laufen Austria* apgalvo, ka, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 164.–193. punktā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo tajos naudas soda apmēra noteikšanai nekādā veidā nav ņemts vērā tas, ka līdzdalība pārkāpumā bija mazāk smaga nekā citu sodīto uzņēmumu līdzdalība. Šajā ziņā pārsūdzētajā spriedumā, izņemot attiecībā uz līdzdalības pārkāpumā ģeogrāfisko tvērumu, neesot veikts nekāds nošķirums starp *Laufen Austria* rīcības smagumu un to uzņēmumu rīcības smagumu, kuri veidoja iesaistīto uzņēmumu "cieto kodolu", atkarībā no to attiecīgās rīcības būtības. Savukārt atbilstoši nediskriminācijas principam Vispārējai tiesai esot bijusi jāsamazina *Laufen Austria* uzliktā naudas soda pamatsumma, tai piemērojot mazākus "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficientus nekā minētajiem uzņēmumiem piemērotie, un jāizdara secinājumi no tā, ko Vispārējā tiesa bija konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 187., 259. un 260. punktā.

54 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 186. un 260. punktā izklāstītais pamatojums esot pretrunā naudas sodu gradācijas jomā piemērojamajai judikatūrai un kļūdaini prioritizējot naudas soda samērīguma principu pār vienlīdzīgas attieksmes principu.

55 Treškārt, *Laufen Austria* līdzdalības konstatētajā pārkāpumā nelielais smagums esot bijis jāņem vērā kā atbildību mīkstinošs apstāklis 2006. gada pamatnostādņu 29. punkta trešā ievilkuma izpratnē. Savukārt pārsūdzētā sprieduma 189.–191. punktā Vispārējā tiesa – balstoties uz pārlieku šauru un kļūdainu šīs normas interpretāciju – esot noraidījusi jebkādu naudas soda samazināšanu uz šā pamata.

56 Ceturtkārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu un neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, pārsūdzētā sprieduma 183. punktā apstiprinot, ka Komisija neesot atkāpusies no 2006. gada pamatnostādnēs paredzētās naudas soda aprēķināšanas metodes.

57 Komisija apstrīd apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus. Turklāt, kaut arī tā uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentus saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principu pārkāpumiem, tā būtībā uzskata, ka Vispārējās tiesas pieņēmums, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai, kura pārkāpumā piedalījās tikai attiecībā uz tā Austrijas daļu, piemērotajam "pārkāpuma smaguma" koeficientam un "papildsummas" koeficientam esot bijis jābūt atšķirīgam no koeficientiem, kuri ir piemēroti tiem aizliegtās vienošanas dalībniekiem, kas piedalījās pārkāpumā sešu dalībvalstu teritorijā un attiecībā uz trim preču apakšgrupām, ir neprecīzs. Tādējādi Komisija aicina Tiesu veikt pamatojuma aizstāšanu.

Tiesas vērtējums

58 Vispirms ir jāatgādina, ka vienīgi Vispārējai tiesai ir kompetence pārbaudīt veidu, kādā Komisija katrā konkrētajā gadījumā ir novērtējusi prettiesiskās rīcības smagumu. Apelācijas tiesvedībā Tiesas veiktās pārbaudes priekšmets ir, pirmkārt, izvērtēt, cik lielā mērā Vispārējā tiesa juridiski pareizi ir ņēmusi vērā visus būtiskos apstākļus, lai novērtētu konkrētās rīcības smagumu saskaņā ar LESD 101. pantu un Regulas Nr. 1/2003 23. pantu, un, otrkārt, izvērtēt, vai Vispārējā tiesa no juridiskā viedokļa pietiekami ir atbildējusi uz visiem argumentiem, kas ir izvirzīti lūguma par naudas soda atcelšanu vai tā apmēra samazināšanu pamatojumam (it īpaši skat. spriedumus, 1998. gada 17. decembris, *Baustahlgewebe* /Komisija, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 128. punkts; 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 244. punkts, kā arī 2013. gada 5. decembris, *Solvay Solexis*/Komisija, C-449/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:802, 74. punkts).

59 Ciktāl ar otro pamatu *Laufen Austria* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, gan pārsūdzētā sprieduma 164.–193. punktā veicot apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi, gan minētā sprieduma 258.–261. punktā īstenojot neierobežoto kompetenci attiecībā uz naudas soda noteikšanu, nav ņēmusi vērā, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas līdzdalība konstatētajā pārkāpumā ir mazāk smaga nekā citu uzņēmumu līdzdalība, kuri veidoja aizliegtās vienošanās "cieto kodolu", ir jāuzsver, ka Tiesai, apelācijas tiesvedībā lemjot par tiesību jautājumiem, nav taisnīguma apsvērumu dēļ ar savu novērtējumu jāaizstāj Vispārējās tiesas vērtējums, kuru tā, īstenojot savu neierobežoto kompetenci, ir veikusi, lemjot par naudas sodu apmēru, kas uzņēmumiem uzlikti par Savienības tiesību pārkāpumu (spriedumi, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 245. punkts, kā arī 2013. gada 11. jūlijs, *Gosselin Group* /Komisija, C-429/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:463, 87. punkts).

60 Turklāt ir arī jāatgādina, ka, lai noteiktu naudas sodu apmēru, ir jāņem vērā pārkāpuma ilgums un visi tie apstākļi, kas varētu ietekmēt pārkāpumu smaguma novērtējumu (spriedumi, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 240. punkts, kā arī 2013. gada 11. jūlijs, *Team Relocations* u.c./Komisija, C-444/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:464, 98. punkts).

61 Apstākļiem, kas varētu ietekmēt pārkāpumu smaguma novērtējumu, ir pieskaitāma katra uzņēmuma rīcība, katra uzņēmuma loma aizliegtās vienošanās izveidē, labums, ko tie varēja gūt no tās, to lielums un attiecīgo preču vērtība, kā arī risks, ko šāda veida pārkāpumi rada Eiropas Savienības mērķiem (spriedumi, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 242. punkts, kā arī 2013. gada 11. jūlijs, *Team Relocations* u.c./Komisija, C-444/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:464, 100. punkts).

62 Šajā lietā, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 179. punkta, nav strīda par to, ka *Laufen Austria* ir piedalījusies pārkāpumā, ko veidoja nākotnes cenu paaugstināšanas saskaņošana, ka piedalīšanās saskaņošanas struktūras *Arbeitskreis Sanitärindustrie* sanāksmēs dēļ tā zināja par šā pārkāpuma materiālo tvērumu, kas attiecās uz trim preču apakšgrupām, un ka tas aptvēra visu Austrijas teritoriju.

63 Vispārējā tiesa no tā secināja, ka Komisija atbilstoši 2006. gada pamatnostādņu 21.–23. un 25. punktam ir varējusi pamatoti uzskatīt, ka "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficienti 15 % apmērā bija atbilstoši.

64 Šajā ziņā, neapstrīdot pārsūdzētajā spriedumā aprakstītā pārkāpuma esamību, *Laufen Austria* pārmet Vispārējai tiesai tāda fakta neņemšanu vērā, ka tā neietilpst aizliegtās vienošanās "cietajā kodolā", it īpaši tāpēc, ka tā nav piedalījusies tās izveidē un uzturēšanā.

65 Taču, pat ja šis apstāklis tiktu konstatēts, tas jebkurā gadījumā nevar pierādīt, ka Vispārējai tiesai esot bijis jāuzskata, ka "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficienti 15 % apmērā nav atbilstoši vai ir pārlieku augsti, jo šāda procentuālā likme ir attaisnojama, ņemot vērā tikai attiecīgā pārkāpuma būtību vien, respektīvi, cenu paaugstināšanas saskaņošanu. Proti, šāds pārkāpums ir viens no vissmagākajiem konkurences ierobežojumiem 2006. gada pamatnostādņu 23. un 25. punkta izpratnē un šāda 15 % likme atbilst viszemākajai likmei sodu skalā, kas saskaņā ar šīm pamatnostādnēm ir paredzēta par šādiem pārkāpumiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 11. jūlijs, *Ziegler*/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 124. un 125. punkts, kā arī 2013. gada 11. jūlijs, *Team Relocations* u.c./Komisija, C-444/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:464, 125. punkts).

66 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 179. un 258. punktā varēja pamatoti uzskatīt, ka Komisija, nosakot "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficientu likmi 15 % apmērā, nav pārkāpusi samērīguma principu, kaut arī līdzdalības attiecīgajā pārkāpumā ģeogrāfiskais tvērums attiecās tikai uz Austrijas teritoriju.

67 Ciktāl *Laufen Austria* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā – lai arī konstatējusi, ka līdzdalība pārkāpumā bija mazāk smaga nekā citu dalībnieku līdzdalība šajās aizliegtās vienošanās darbībās, – tai ir piemērojusi minētos koeficientus un tādējādi pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, ir jākonstatē, kā to būtībā apgalvo Komisija, ka pārsūdzētā sprieduma 186. un 187. punktā, kā arī 259. un 260. punktā atrodamajā pamatojumā, saskaņā ar kuru, pirmkārt, pārkāpums, kas attiecās uz sešu dalībvalstu teritorijām un trim preču apakšgrupām, ir jāuzskata par smagāku nekā tāds pārkāpums kā attiecīgais pārkāpums, kurš ir izdarīts vienas dalībvalsts teritorijā, un, otrkārt, uzņēmumiem, kas piedalījās pirmajā pārkāpumā, tikai šā iemesla dēļ vien bija jāuzliek naudas sods, kas ir aprēķināts, pamatojoties uz "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficientiem, kuri ir lielāki nekā apelācijas sūdzības iesniedzējai piemērotie, ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.

68 Proti, runājot par "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficientu noteikšanu, no 2006. gada pamatnostādņu 22. un 25. punkta izriet, ka ir jāņem vērā noteikts skaits faktoru, it īpaši šo pamatnostādņu 22. punktā identificētie faktori. Kaut arī, lai novērtētu pārkāpuma smagumu un tādējādi noteiktu uzliekamā naudas soda apmēru, var tikt ņemts vērā it īpaši pārkāpuma ģeogrāfiskais mērogs, apstāklis, ka kāda pārkāpuma ģeogrāfiskais mērogs ir plašāks nekā cita pārkāpuma ģeogrāfiskais mērogs, obligāti nenozīmē, ka šis pirmais pārkāpums – aplūkots kopumā un it īpaši ņemot vērā tā būtību – ir uzskatāms par smagāku nekā otrais pārkāpums un par tādu, kas līdz ar to attaisno lielāka "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficienta noteikšanu nekā tie koeficienti, kas ir izmantoti, lai aprēķinātu naudas sodu par šo otro pārkāpumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 10. jūlijs, *Telefónica* un *Telefónica de España*/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 178. punkts).

69 Tomēr ir jāatgādina, ka vienlīdzīgas attieksmes princips ir vispārējs Savienības tiesību princips, kas ir nostiprināts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka šis princips paredz, ka salīdzināmas situācijas nedrīkst tikt aplūkotas atšķirīgi, bet atšķirīgas situācijas nedrīkst tikt aplūkotas vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatota (it īpaši skat. spriedumu, 2014. gada 12. novembris, *Guardian Industries* un *Guardian Europe*/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, 51. punkts).

70 Minētais princips Vispārējai tiesai ir jāievēro, ne tikai veicot Komisijas lēmuma par naudas soda piemērošanu tiesiskuma pārbaudi, bet arī īstenojot savu neierobežoto kompetenci. Proti, šādas kompetences īstenošana, nosakot uzņēmumiem uzliekamo naudas sodu apmēru, nedrīkst radīt diskrimināciju starp uzņēmumiem, kuri ir piedalījušies nolīgumā vai saskaņotās darbībās, kas ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 18. decembris, Komisija/*Parker Hannifin Manufacturing* un *Parker-Hannifin*, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, 77. punkts).

71 Kā izriet no Tiesas judikatūras, lai novērtētu pārkāpuma smagumu, saskaņā ar šo principu atšķirību starp uzņēmumiem, kas bijuši vienas un tās pašas aizliegtās vienošanās dalībnieki, ņemšanai vērā, īpaši ievērojot to attiecīgās dalības ģeogrāfisko mērogu, nav katrā ziņā jānotiek "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficientu noteikšanas laikā, bet tā var notikt citā naudas soda aprēķināšanas stadijā, piemēram, pielāgojot pamatsummu atkarībā no atbildību mīkstinošiem vai pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar 2006. gada pamatnostādņu 28. un 29. punktu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 11. jūlijs, *Gosselin Group*/Komisija, C-429/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:463, 96.–100. punkts, kā arī 2013. gada 11. jūlijs, *Team Relocations* u.c./Komisija, C-444/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:464, 104. un 105. punkts).

72 Kā norādījusi Komisija, šādas atšķirības var parādīties arī ar pārdošanas apjoma vērtību, kas izmantota, lai aprēķinātu naudas soda pamatsummu, jo šī vērtība attiecībā uz katru uzņēmumu dalībnieku atspoguļo tā dalības attiecīgajā pārkāpumā nozīmi saskaņā ar 2006. gada pamatnostādņu 13. punktu, kas naudas soda apmēra aprēķināšanas vajadzībām kā sākumpunktu ļauj izmantot summu, kura atspoguļo pārkāpuma ekonomisko nozīmi un uzņēmuma īpatsvaru tajā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 11. jūlijs, *Team Relocations* u.c./Komisija, C-444/11 P, nav publicēts, EU:C:2013:464, 76. punkts).

73 Rezultātā, ciktāl nav strīda par to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai uzliktā naudas soda pamatsumma ir tikusi noteikta, balstoties uz apelācijas sūdzības iesniedzējas Austrijas teritorijā realizētā pārdošanas apjoma vērtību, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 186. un 187. punktā, kā arī 259. un 260. punktā varēja "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficientus noteikt 15 % apmērā no šīs vērtības, nepārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu.

74 Kaut arī no iepriekš minētā izriet, ka pārsūdzētā sprieduma 186. un 187. punktā, kā arī 259. un 260. punktā Vispārējās tiesas sniegtajā pamatojumā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, ir jāatgādina, ka – ja Vispārējās tiesas nolēmuma pamatojumā ir atklāts Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa šķiet ir balstīta uz citu tiesisko pamatojumu – šāda pārkāpuma dēļ minētais nolēmums nav jāatceļ, bet ir jāaizstāj tā pamatojums (šajā ziņā skat. spriedumus, 1992. gada 9. jūnijs, *Lestelle*/Komisija, C-30/91 P, EU:C:1992:252, 28. punkts, kā arī 2008. gada 9. septembris, *FIAMM* u.c./Padome un Komisija, C-120/06 P un C-121/06 P, EU:C:2008:476, 187. punkts un tajā minētā judikatūra).

75 Kā izriet no šā sprieduma 68.–73. punktā sniegtā pamatojuma, ar ko ir jāaizstāj Vispārējās tiesas sniegtais pamatojums, tā tas ir šajā lietā.

76 Tādējādi ir jānoraida otrais pamats, ciktāl tajā Vispārējai tiesai tiek pārmests, ka tā ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un it īpaši ir pārkāpusi samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principus tāpēc, ka – tā kā Vispārējā tiesa apelācijas sūdzības iesniedzējai nav piemērojusi "pārkāpuma smaguma" un "papildsummas" koeficientus, kuri ir mazāki nekā koeficienti, kas ir piemēroti uzņēmumiem, kuru līdzdalība pārkāpumā bija smagāka, – pārsūdzētajā spriedumā neesot ņemts vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas līdzdalības pārkāpumā mazākais smagums.

77 Runājot par iebildumu, ka Vispārējā tiesa neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu un esot pārkāpusi tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, pārsūdzētā sprieduma 183. punktā konstatējot, ka Komisija nav atkāpusies no 2006. gada pamatnostādnēs paredzētās naudas soda aprēķināšanas metodes, ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 169. un 170. punktā vispārīgā veidā ir aprakstījusi naudas soda aprēķināšanas metodi, kā arī minētā sprieduma 172.–174. punktā ir aprakstījusi, kā Komisija to piemērojusi šajā lietā.

78 Līdz ar to šim iebildumam nevar piekrist.

79 Visbeidzot, runājot par iebildumu, ka Vispārējā tiesa kā atbildību mīkstinošus apstākļus 2006. gada pamatnostādņu 29. punkta trešā ievilkuma izpratnē neesot ņēmusi vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas līdzdalības pārkāpumā mazāko smagumu salīdzinājumā ar citiem dalībniekiem, nav strīda par to, ka *Laufen Austria* ir vienīgi apgalvojusi, ka tās līdzdalība konstatētajā pārkāpumā ir bijusi ierobežota.

80 Savukārt atbilstoši 2006. gada pamatnostādņu 29. punktam apelācijas sūdzības iesniedzējai, lai tā varētu gūt labumu no naudas soda samazināšanas saistībā ar šādiem atbildību mīkstinošiem apstākļiem, būtu bijis jāpierāda, ka tā faktiski ir atkāpusies no attiecīgo pārkāpjošo nolīgumu piemērošanas, tirgū īstenojot konkurējošu rīcību, taču – kā Vispārējā tiesa ir konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 191. punktā – apelācijas sūdzības iesniedzēja šādus pierādījumus nav sniegusi.

81 Katrā ziņā šāda pierādījumu novērtēšana, izņemot to sagrozīšanas gadījumu, uz ko šajā lietā nav ticis norādīts, apelācijas tiesvedībā nevar tikt apstrīdēta (šajā ziņā skat. spriedumus, 2011. gada 13. janvāris, *Media-Saturn-Holding*/ITSB, C-92/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:15, 27. punkts; 2014. gada 10. jūlijs, Grieķija/Komisija, C-391/13 P, nav publicēts, EU:C:2014:2061, 28. un 29. punkts, kā arī 2016. gada 20. janvāris, *Toshiba Corporation*/Komisija, C-373/14 P, EU:C:2016:26, 40. punkts).

82 No tā izriet, ka iebildums attiecībā uz Vispārējās tiesas veikto atbildību mīkstinošo apstākļu 2006. gada pamatnostādņu 29. punkta trešā ievilkuma izpratnē izvērtējumu ir jānoraida.

83 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

Par lietas nodošanu atpakaļ Vispārējai tiesai

84 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu, tā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja strīds ir izskatāmā stāvoklī, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.

85 Šajā gadījumā, tā kā Tiesai nav zināms *Laufen Austria* apgrozījums gadā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, strīds nav izskatāmā stāvoklī. Tādējādi šī lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

86 Tā kā lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies šajā apelācijas tiesvedībā, pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 16. septembra spriedumu *Laufen Austria* **/Komisija (T-411/10, EU:T:2013:443);**

2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par *Laufen Austria AG* iesniegto pieteikumu par uzliktā naudas soda samazināšanu;

3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]